

דקלי הדום באילת:

דקלי הדום באילת:

מוקד העניין באתר הוא שני גושים גדולים של העץ דום מצרי (דקל הדום), ממשפחת הדקליים.

עץ זה הוא מהנדירים בצמחי ישראל, בעל טיפוס תפוצה סודאני, המגיע לקצה גבול תפוצתו הצפונית בערבה - בשמורת ואילו האוכלוסייה כאן היא השנייה הצפונית בעולם. ערבת עברונה

שתי אוכלוסיות אלו הן היחידות בטבע בתחומי ישראל. בחופי מזרח סיני קיימות עוד שלוש אוכלוסיות בלבד (כולל עץ מפורסם בתחומי טאבה), והמין נפוץ באזורים דרומיים יותר במצרים וסודאן, לחופי ים סוף. העצים באתר תועדו לראשונה בידי החוקר האנגלי טריסטראם, בשנת 1864.

איך להגיע:

האתר נמצא כ- 100 מ' דרומית-מערבית למעבר גבול ערבה (ע"ש יצחק רבין).

כביש חקלאי מסתעף מדרך מס' 109 (מחלף אילות-מעבר גבול ערבה), כ- 50 מ' לפני מעבר הגבול, ועובר דרך הדקלים (המשך הכביש הינו דרך סלולה המובילה לפארק הצפרות אילת, שטחי עיבוד חקלאיים ואזור החוף הצפוני-מזרחי של העיר אילת).

העצים ממוקמים משני צידי הכביש, ומרחק ההליכה אליהם אפסי.

על האתר: דקלי הדום באילת:

הדקלים צומחים משני צידי כביש המקשר את מעבר הגבול עם פארק הצפרות, וניתן להגיע עד אליהם ממש ברכב.

לצד העצים, צומחים שיחים מעטים של אוכם חד-ביתי, וממערב לאתר משתרע פארק הצפרות של אילת.

המקום הוצע כשמורה שנים ארוכות, כ"שמורת עציץ" ששטחה המוצהר הוא כ- 30 דונם (ומסומנת במפת סימון שבילים). בפועל, כל השטח סביב העצים הינו שטח חקלאי ודרכי עפר, כך שהסבירות להפיכתו לשמורת טבע היא נמוכה. בשנות ה-2000 נבחנה האפשרות לתכנן משותף של השמורה יחד עם פארק הצפרות באילת, והפיכת פארק הצפרות לגן לאומי. ברם, הסיכויים לכך קלושים כיוון שפארק הצפרות מנוהל במסגרת עצמאית. לעת עתה, הוגדר המקום באתר זה כ"נקודת עניין" ולא כשמורת טבע.

פריחה ומוקדי עניין עונתיים:

- אין באתר מוקדי עניין עונתיים.

שירותים למטיילים:

אין באתר שירותים למטיילים. באתר לא הוסדרה הנגשה ייעודית למוגבלי תנועה, אולם הוא נמצא על הכביש עצמו ולכן ניתן להגדירו נגיש. בקרבת מקום, נמצא פארק הצפרות ובו חניון, שביל הליכה ומסתורי צפרות.

